మొదటి సినిమా

తాతినేని సత్య

ఇటీవలే విడుదలై మంచి ఫీల్ ఉన్న సినిమాగా పేరు తెచ్చుకున్న చిత్రం 'భీమిలి కబడ్డీ జట్టు'. తమిళ మాతృకకి పునర్నిర్మాణమే ఐనా, ఆ కథని తెలుగు వారి జీవనశైలికి దగ్గరగా తీసుకురావడంలో దర్శకుడు ప్రదర్శించిన ప్రతిభను అందరూ మెచ్చుకున్నారు. సెన్సిటివ్ చిత్రాలు రూపొందించే సత్తా ఉన్న యువదర్శకుడు తెలుగు చిత్రరంగంలో విజయవంతంగా తొలి అడుగు వేశాడని పలువురు ప్రశంసించారు. ఈ యువదర్శకుడు తాతినేని సత్య (తాతినేని సత్యప్రకాష్)తో 'కౌముది' ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూ . చెప్పుకోవాలంటే సత్యగారి తాత, తండ్రి ఇద్దరూ విజయవంతమైన బహుభాషాదర్శకులే. బలమైన చిత్రనేపథ్యం ఉన్నప్పటికీ, దాన్ని ఊతకర్రగా చేసుకోకుండా, సత్య గారు 'మొదటి సినిమా' దర్శకత్వానికి సొంతకాళ్ళమీదే ప్రయాణించారు. ఆసక్తికరమైన అ విశేషాలు సత్యగారి మాటల్లోనే తెలుసుకుందాం. ఫేస్‌బుక్‌లో మెసేజ్ పంపించగానే ఇంటర్వ్యూకోసం సమయం కేటాయించిన సత్య గారికి 'కౌముది' కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తోంది.

నా పూర్తి పేరు తాతినేని సత్యప్రకాష్. నాన్న గారు తాతినేని లక్ష్మీవర ప్రసాద్, అమ్మ స్వరూప. అక్క నాగలక్ష్మి చరిత నాకంటే మూడేళ్ళు పెద్ద. (అక్క, బావ గార్లు ,ప్రస్తుతం, అట్లాంటాలో డాక్టర్లుగా పనిచేస్తున్నారు..)

నా బాల్యం గురించి చెప్పడానికి ముందు, నా కుటుంబ నేపథ్యం గురించి కొంత చెప్పుకోవాలి. మా తాతగారు తాతినేని ప్రకాశరావు గారు. మూడు దశాబ్దాల పైగా తెలుగు, హిందీ, తమిళ చిత్రరంగాల్లో అనేకమైన విజయవంతమైన చిత్రాలకి దర్శకత్వం వహించారు. మూడు భాషల్లోనూ అగ్రస్థాయి తారలందరితో 50 పైగా చిత్రాలని రూపొందించి తనకంటూ ఒక ప్రత్యేకతని సొంతం చేసుకున్నారు. తర్వాత మా నాన్నగారు తాతినేని లక్ష్మీవరప్రసాద్‌గారు (టి.ఎల్.వి. ప్రసాద్). ఆయన శైలిలో నాన్నగారూ బహుభాషా చిత్రాల దర్శకుడిగా పేరుతెచ్చుకున్నారు. అతి తక్కువసమయంలో అంటే ఏడేళ్ళ (1995-2002)లో ఒకే హీరో మిథున్ చక్రవర్తితో 26 హిందీ సినిమాలకి దర్శకత్వం వహించినందుకుగాను నాన్నగారికి లిమ్కా బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్స్ గుర్తింపు కూడా లభించింది. ఐతే ఈ విజయాల వెనుక పేరు ప్రఖ్యాతుల వెనుకా కృషి, పట్టుదలా.. ఎత్తుపల్లాలు కూడా ఉన్నాయి.

నాకు మూడేళ్ళ వయసున్నప్పుడే బాలనటుడిగా తాతగారు నిర్మించిన 'ఆశాజ్యోతి' చిత్రంలో నటించాను. మురళీమోహన్‌గారు హీరో. పేరు గుర్తులేదుగానీ దాని తర్వాత మరో సినిమాలో కూడా బాలనటుడిగా చేశాను. చిన్నప్పటినుంచీ చదువుమీద అంతగా ఆసక్తి ఉండేది కాదు. తాతగారు, నాన్నగారు ఇద్దరూ దర్శకులవడంతో నాకు ఊహ తెలిసేప్పటికే చుట్టూ సినిమా వాతావరణం ఉండేది. అందువల్లనేమో నాకు చిన్నప్పటినుంచే సినిమాలంటే ఇంట్రెస్టు ఎక్కువగా ఉండేది. చిన్నప్పుడు మార్కులు సరిగా రావడం లేదని అమ్మవాళ్ళూ మందలిస్తున్నా తాతగారు మాత్రం 'ఏం ఫరవాలేదు. వీడు పెద్దవాడయ్యాక గొప్ప డైరెక్టరై నా పేరు నిలబెడతాడు..' అంటుండే వారు.

నేను ఎలిమెంటరీ స్కూలు స్థాయిలో ఉన్నప్పటికే, నాన్నగారు తెలుగులో దాదాపు 26 సినిమాలకి దర్శకత్వం చేశారు. ఎన్టీఆర్, ఎ.ఎన్నార్, బాలకృష్ణ, చిరంజీవి.. మొదలైన అగ్రస్థాయి హీరోలందరితో సినిమాలు తీశారు. నాకు పది పన్నేండేడ్ల వయసున్నప్పుడు తాతగారు ప్రకాశరావు గారు కన్నుమూశారు. మొదటిసారిగా కన్నీరు, విషాదం..ఎలా వుంటాయో అప్పుడే తెలిసింది. నేను సినిమాల్లోకి రావడానికి నాన్నగారికి ఇష్టంగానే ఉండేది కానీ, అమ్మగారికీ, బంధువులెవ్వరికీ నేను సినిమారంగం వైపు వెళ్ళడం అస్సలు ఇష్టంలేదు. నన్ను ఇంజినీరింగ్ వైపు మళ్ళించాలని పట్టుబట్టి అమ్మ నన్ను ఎం.పి.సిలో చేర్పించారు. టెంత్‌లో ఏ సెకండ్ క్లాసో వచ్చి ఉంటే బి.కామ్ లాంటి కోర్సుకి వెళ్ళేవాడిని కదా అని ఫీలౌతుండే వాడిని.. ఇది గమనించిన నాన్నగారు నా కిష్టమైన కోర్సు వైపే వెళ్ళమన్నారు.

మద్రాసు లయోలా కాలేజీలో బి.ఎస్సీ. విజువల్ కమ్యునికేషన్స్ డిగ్రీలో చేరాను. చిత్రరంగం వైపు రావడానికి నాకా కోర్సే మొదటి పునాది. ఆ కోర్సులో సీటు రావడం చాలా కష్టంగా ఉండేది ఆ రోజుల్లో. ఇంట్లో వున్న హాండీ కామ్‌తో షార్ట్‌ఫిల్మ్స్ తీసి పోర్ట్‌ఫోలియో సమకూర్చుకోవడంతో మెరిట్ మీద సీటు తెచ్చుకోగలిగాను. ఆ కోర్సులో పత్రికలకి వెళ్ళేలనుకునేవాళ్ళు, టి.వి.లకి వెళ్ళాలనుకునేవాళ్ళు, సినిమాల్లోకి వెళ్ళాలనుకునేవాళ్ళు.. ఇలా అన్ని రకాల మీడియా వాళ్ళు ఉండేవాళ్ళు. మూడేళ్ళు ఆ కోర్సుపూర్తిచేశాక, ఢిల్లీలోని మార్వా ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో ఫిల్మ్ డైరెక్షన్‌లో షార్ట్ టెర్మ్ కోర్సులో చేరాను. అది ఆరునెలల కోర్సు. అది కూడా విజయవంతంగా పూర్తిచేశాను. అది 2001 సంవత్సరం..ఇంక సినీరంగంలో ప్రవేశం సంపాదించి దర్శకత్వశాఖలో ఎదగాలి. అదీ లక్ష్యం..!

అప్పటికి నాన్నగారు బొంబాయిలో మంచి డిమాండ్ ఉన్న డైరెక్టర్‌గా వున్నారు. చాలాసార్లు ఆయనతో షూటింగ్‌లకి వెళ్ళడం కూడా చిన్నతనం నుంచే అలవాటు. నాన్నగారి దర్శకత్వ శైలినుంచీ ఎక్కువగా ప్లానింగ్, ఎక్జిక్యూషన్‌లో ఎలా జాగ్రత్తగా ఉండాలో మంచి అవగాహన వచ్చింది. సొంతంగా కెరీర్ మొదలు పెడదామనుకుంటున్నప్పుడు వేరే దర్శకుడి దగ్గర పనిచేస్తే మరింత ఎక్స్‌పోజ్ ఉంటుందని అనుకున్నాను. బొంబాయి వెళ్ళి నాన్నగారితో ఇదే విషయం చెప్పాను. "ఎవరి వద్ద చేరాలనుకుంటున్నావో చెప్పు. నేనే మాట్లాడి పంపిస్తాను.." అన్నారు. ఐతే రెండు డిగ్రీలు చదివాను కదా..ఆ మాత్రం అవకాశాలు వస్తాయిలే అని ఒక్కింత ఎక్కువగానే ఆత్మవిశ్వాసం ఉండడంతో " నేను సొంతంగా ట్రై చేస్తానులే.." అని చెప్పి నా ప్రయత్నాలు మొదలు పెట్టాను.

నాన్నగారు షూటింగ్‌కోసం ఊటీ వెళ్ళిపోయారు. నేనొక్కడినే బొంబాయిలో ఉండి అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్‌గా అవకాశం కోసం ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టాను. దిగితే గానీ లోతు తెలీదన్నట్లుగా, వాస్తవం ఎంత క్లిష్టంగా ఉంటుందో అప్పుడు తెల్సింది. నాకు చాలా ఇష్టమైన బాలీవుడ్ దర్శకుడు అబ్బాస్ మస్తాన్. ఆయన దర్శకత్వంలో వచ్చిన బాజీగర్ లాంటి సస్పెన్స్ సినిమాలకి అప్పటికే నేను పెద్ద ఫాన్‌ని. తాతగారు, నాన్నగారు పేరు చెప్పకోకుండా బ్రేక్ తెచ్చుకోవాలని పట్టుదల. రెండు నెలలపాటు అబ్బాస్ మస్తాన్ గారి చుట్టు తిరిగాను. అప్పటికే ఆయన వద్ద చాలా మంది సహాయకులు ఉన్నారు. నేను ఏమాత్రం రికమండేషన్ లేని వాడిని, పైగా సౌత్ ఇండియన్‌ని. ..రకరకాల అంశాలు, వాటి పరిమితులు అప్పుడు అర్థమయ్యాయి. రెండు నెలలు గడిచినా ఫలితం లేదు.

నాన్నగారు షూటింగ్ నుంచీ తిరిగొచ్చారు. నా నిస్సహాయతని వెలిబుచ్చాను. నాన్నగారికి పరిస్థితి అర్థమైంది. తనకి బాగా పరిచయం ఉన్న డేవిడ్ ధావన్‌గారి వద్దకి పంపించారు. ఆయన బాగానే రిసీవ్ చేసుకున్నారు. ఐతే అప్పటికే అయన వద్ద చాలా మంది అసిస్టెంట్లు ఉండడంతో కొంతకాలం ఆగాలని చెప్పారు. ఐనా రోజూ వెళ్ళి కలుస్తుండే వాడిని. ఆయనకి సౌత్ ఇండియన్ సినిమాలంటే చాలా ఇష్టం. తెలుగు, తమిళ సినిమాల కేసెట్లు చూసి ఆయనకి కథలు వివరంగా చెప్పడం.. అదీ అప్పటి నా వ్యాపకం. అలా మూడు నెలలు గడిచాక డేవిడ్ ధావన్, నాకు జీతంలేని అప్రెంటిస్‌గా అవకాశం ఇచ్చారు. అప్పటికే నిర్మాణంలో ఉన్న 'తుమ్ కి ఝూట్ నై బోల్తా' సుస్మితాసేన్, గోవిందాల సినిమా. చిత్రరంగంలో అఫీషియల్ గా నేను పనిచేయడం మొదలుపెట్టిన మొదటి సినిమా అదీ. ఆ సినిమా నిర్మాణం చివరి దశలో ఉండగా నన్ను ఆయన చివరి అసిస్టెంటుగా ప్రమోట్ చేశారు. అదే సంజయ్ దత్, గోవిందాల 'జోడి నంబర్ 1'. డేవిడ్ ధావన్ అప్పట్లో ఎంత బిజీగా ఉండేవారంటే ఒకేసారి రెండు మూడు సినిమాలకి దర్శకత్వం చేస్తుండేవాళ్ళు. జోడీ నంబర్ 1కి చివరి అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ పనిచేయడం మొదలుపెట్టినప్పుడే మొట్టమొదటి రెమ్యునరేషన్ అందుకున్నాను.

నాకింకా గుర్తుంది.. గేట్ వే ఆఫ్ ఇండియా వద్ద జోడీ నంబర్ 1 షూటింగ్ జరుగుతుండగా 300 రూపాయలు ఇచ్చారు. నాకది చాలా అపురూపంగా అనిపించింది. మొట్టమొదటి సంపాదన వెంటనే ఖర్చు పెట్టదలుచుకోలేదు. ఆ షూటింగ్ స్పాట్ నుంచీ నేనుంటున్న మల్లాడ్ 70 కిలో మీటర్లు ఉంటుంది. టేక్సీలో వెళితే నాకొచ్చిన 300 ఐపోతాయి. అందుకని అక్కడినుంచి కెమేరా వేన్‌లో జుహూ వరకూ వెళ్ళాను. అక్కడ ఒక స్కూటర్ అతన్ని లిఫ్ట్ అడిగి గురేగాంవ్ లో దిగాను. అక్కడనుంచీ దాదాపు రెండు కిలోమీటర్లు

నడుచుకుంటూ రూముకి చేరుకున్నాను. 2002 ఫిబ్రవరిలో జరిగిన ఈ సంఘటన నాకింకా నిన్నా మొన్నటి సంఘటనలా గుర్తుండి పోయింది.

అలా డేవిడ్ జీ వద్ద మొదలైన సినీ జీవితం ఐదేళ్ళు కొనసాగింది. అంచలంచెలుగా ఎదుగుతూ 2006లో ఛీఫ్ అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ స్థాయికి చేరుకున్నాను. ఆయన కామెడీ సీన్లు పండించే టెక్నిక్ చాలా కొత్తగా ఉంటుంది. ప్రాథమికంగా ఎడిటర్ కావడంతో డేవిడ్ జీ వద్దనే ఎడిటింగ్ గురించి కూడా క్షుణ్ణంగా నేర్చుకున్నాను. ఆర్టిస్ట్‌కున్న బలాబలాలను బట్టి సీను ఎలా రక్తికట్టించాలో కూడా అర్థమయింది. సీన్ పేపర్లో ఏది వున్నా ఆర్టిస్ట్ మేనరిజమ్స్ బట్టి సీను మారుతుండేది. ఈ విధంగావిజయవంతమైన సినిమా ఫార్ములాలు చాలా నేర్పారు డేవిడ్ జీ. ఐదేళ్ళలో ఎనిమిది సినిమాలకి అక్కడ పనిచేశాను.

చివరి సినిమా ముఝ్ సె షాదీ కరోగీ, హైదరాబాదులోని ఫిల్మ్‌సిటీలో జరిగింది. ఆ షూటింగ్ చివరిరోజే డేవిడ్ జీతో చెప్పాను.. మద్రాసు వెళ్ళి సొంతంగా డైరెక్ట్ చెయ్యడం కోసం ప్రయత్నాలు చెయ్యాలని ఉందని. నా నిర్ణయాన్ని మొదటిసారే వింటున్నా

ఆయన సంతోషంగా ఒప్పుకున్నారు. ఇది జరిగింది ఒక రెస్టారెంట్‌లో. ఆయన శిష్యరికానికి గుర్తుగా అక్కడే ఉన్న ఒక క్లాత్ మీద ఆయన సంతకం తీసుకున్నాను. ఇప్పటికీ క్లాత్‌ని మా ఇంట్లో భద్రంగా ఉంచుకున్నాను. అలా నా దర్శకత్వ ప్రవృత్తికి బలమైన పునాది వేసింది డేవిడ్ ధావన్ గారే. ఆయనతో కలిసి పనిచేసిన రోజులు తలచుకుంటే నా కెంతో గర్వంగా ఉంటుంది. ఇప్పటికీ అప్పుడప్పుడూ ఫోన్ చేసి క్షేమ సమాచారాలు కనుక్కుంటూ ఉంటారు. ఇది నాకు ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చే విషయం.

అలా డేవిడ్ జీకి చెప్పాక మద్రాసు ఇంటికి వచ్చేసి నాన్నగారితో కూడా నా నిర్ణయం చెప్పాను. 2006 డిసెంబర్ ప్రాంతాల్లో జరిగిందిది.

అప్పటినుంచీ స్క్రిప్టులు తయారు చేసుకోవడం మొదలుపెట్టాను. అప్పటికి డాడీ లండన్‌లో లో బడ్జెట్ హిందీ సినిమాలు చేస్తున్నారు. సబ్సిడీ స్కీములో నిర్మించబడే సినిమాలవి. షూటింగ్ అంతా 25 రోజుల్లో ఐపోవాలి. నా సొంత ప్రయత్నాలు కొనసాగుతుండగానే ఖాళీగా ఉండకుండా తన వద్ద పనిచేయమని డాడీ అడిగారు. బడ్జెట్ కంట్రోల్, స్పీడ్‌గా షూటింగ్ చెయ్యడం లాంటి ప్రొడక్షన్ కాస్ట్ సేవింగ్ టెక్నిక్స్ అన్నీ నాన్న గారి వద్దనే నేర్చుకోవాలి. అలా ఆయన వద్ద 3 సినిమాలకి పనిచేశాను. డేవిడ్ గారి స్కూలుకి నాన్న గారి స్కూలుకి చాల దగ్గర పోలికలున్నాయి. తేడా ఏమిటంటే డేవిడ్ గారికి పెద్ద స్టార్స్ తో చేసే అవకాశం వచ్చింది. నాన్నగారి కది రాలేదంతే.

లండన్ షూటింగ్స్ అయ్యాక నాన్నగారిని అడిగాను..

"డాడీ..వేరే ప్రొడ్యూసర్ వద్దకి వెళ్ళేకంటే, మీరే ప్రొడ్యూస్ చెయ్యండి నా మొదటి సినిమాని.."

"సత్యా..తండ్రిగా నీ కోరిక అర్థం చేసుకోగలను. కానీ నిర్మాతగా నేనేదో బలవంతంగా నిన్ను నిలబెట్టినట్లుండకూడదు. వేరే నిర్మాతల వద్ద సామర్థ్యాన్ని నిరూపించుకుంటేనే నీ విలువ ఏమిటో నీకూ, ప్రపంచానికీ కూడా తెలుస్తుంది...." అని చెప్పారు. ఆయన చెప్పిన పాయింట్ కూడా సబబే అనిపించింది.

నిర్మాతలని కలవాలంటే కథలుండాలి కాబట్టి స్క్రిప్టుల మీద పనిచేయడం మొదలుపెట్టాను.

అదే సమయంలో నాకు హైదరాబాదుకి చెందిన రత్నతో వివాహం జరిగింది. ఇది నా జీవితాన్ని మలుపు తిప్పిన సంఘటన. కొత్త బాధ్యతలు ..29- 30 సంవత్సరాలు వచ్చాక కూడా అమ్మానాన్నల మీద ఆధారపడడం కంటే ఎంత త్వరగా సెటిల్ ఔదామా అన్న తపన మొదలైంది. నా ప్రయత్నాలు కొనసాగుతుండగానే 2008 సెప్టెంబర్‌లో నేను తండ్రిని కాబోతున్నానని తెలిసింది. మరిన్ని అదనపు బాధ్యతలు నా కర్తవ్యాన్ని గుర్తు చేశాయి. అప్పుడే మనసులో అనుకున్నాను.. మేమిద్దరం ముగ్గురం కావడానికి తొమ్మిది నెలలు టైముంది. ఎలాగైనా సరే పాపో, బాబో పుట్టేసరికల్లా నేను డైరెక్టర్‌గా సైనప్ చేసితీరాలి. ఆ దిశగా తీవ్రంగా ప్రయత్నాలు మొదలెట్టాను. ఆ సమయంలో నా భార్య రత్న నాకిచ్చిన ప్రోత్సాహం, తోడ్పాటు మరచిపోలేనిది. నామీద నాకంటే రత్నకే ఎక్కువ నమ్మకం ఉండేది!

నేను తయారు చేసుకున్న స్క్రిప్టుతో ఆర్.బి.చౌదరి గారిని కలవడానికి ప్రయత్నాలు చేశాను. ఆయన సమయం కుదిరి నా స్క్రిప్టు వినడానికి నెలరోజులు పట్టింది. స్క్రిప్టు వినేంతవరకూ నేను టి.ఎల్.వి.ప్రసాద్‌గారి అబ్బాయినని తెలీదు. ఆ విషయం తెలిశాక నన్ను మరింత శ్రద్ధగా చూడడం మొదలుపెట్టారు. నాన్నగారు పేరుకున్న పవర్ అప్పటి వరకూ గమనించలేకపోయాననుకుంటాను. చౌదరిగారు ఏ విషయం చెప్పలేదు. రెండు మూడు నెలలు గడిచాయి. నా అంతట నేను పెట్టుకున్న గడువు తొమ్మిది నెలల్లో దాదాపు 3 నెలలు గడిచిపోయాయి.

అప్పుడే తమిళంలో వెన్నెల కబడ్డీ సినిమా విడుదలై విజయవంతంగా ప్రదర్శించబడుతోంది. చౌదరిగారు ఆ సినిమా గురించి నా అభిప్రాయం అడిగారు. తెలుగులో ఎడాప్ట్ చేసుకోడానికి బావుంటుందని చెప్పాను. ఐతే అప్పటికే నా సొంత స్క్రిప్టు ఆయన వద్ద ఉంది కాబట్టి, ఈ తమిళ రీమేక్‌కి వేరే డైరెక్టర్‌ని పెట్టుకుంటార్లే అనుకుని 'నాకు మీ ప్రొడక్షన్ లో ఈ సినిమాకి అసోసియేట్‌గా చేసే

అవకాశం ఇవ్వండి. నా వర్కింగ్ స్టైల్ చూశాక నాకు డైరెక్టర్‌గా అవకాశం ఇద్దురు గాని' అన్నభావం వ్యక్తపరిచాను. ఐతే 'నువ్వే దీనికి డైరెక్టర్‌వి' అన్నప్పుడు ఆశ్చర్యానందాలు కలిగాయి. నా మొదటి సినిమా రీమేక్ ఔతుందని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. కానీ ఇప్పుడు ఈ అవకాశాన్ని వదులుకుంటే మళ్ళీ ఎన్ని రోజులు పడుతుందో తెలీదు అనుకుని వెంటనే ఒప్పుకున్నాను. అది మెగాసూపర్ గుడ్ ఫిల్మ్స్ బేనర్ మీద తీసేది కాబట్టి మిగతా నిర్మాతలిద్దరినీ కూడా ఒప్పించాలి. వాళ్ళు సరే అంటే ప్రోజెక్టు మొదలుపెడదాం అన్నారు చౌదరి గారు. ఆ విధంగా 2009 మార్చిలో హైదరాబాదు వచ్చాను. ఎస్.వి.ప్రసాద్ గారిని, పారస్ జైన్ గారిని కలిశాను.

ఇక్కడ నా గురించిన ఒక నిజం ఒప్పుకోవాలి. సహజంగా మాటకారిని కాదు. పని విషయంలో, క్రియేటివిటీ విషయంలో నన్ను నేను చాలా సార్లు నిరూపించుకోగలను కానీ కాస్త షై ఫీలింగ్ ఉంటుంది.. సరే శాంపిల్ వర్క్‌తోనైనా నన్ను నేను నిరూపించుకోవాలి కాబట్టి, నేనే ముందుకి వెళ్ళి, కబడ్డీ జట్టు సభ్యులకోసం కొంతమందిని ఆడిషన్ చేశాను. వాళ్ళతో కొన్ని ఫోటో షూట్‌లు చేశాను. అప్పటికింకా హీరోని ఎవర్నీ ఫైనలైజ్ చెయ్యలేదు. నా ఫోటోనే హీరో ప్లేసులో పెట్టి. మిగతావాళ్ళతో కలిసి కొన్ని పోస్టర్ డిజైన్స్ చేసి ప్రసాద్ గారికి, పారస్ జైన్ గారికి చూపించాను. నా ఎప్రోచ్ ఏమిటో తెలియచేసే ప్రయత్నం అది. పారస్ జైన్ గారికీ, ఆర్.బి.చౌదరి గారికి నా మీద నమ్మకం కుదిరింది కానీ, ప్రసాద్ గారిని ఇంకా కన్విన్స్ చెయ్యలేకపోయాను. అప్పుడు ప్రసాద్ గారిని ఇంప్రెస్ చేసే ప్రయత్నంలో, మరో అడుగు ముందుకేశాను. హేండీకామ్‌తో కొంతమంది తాత్కాలిక నటీ నటులని పెట్టుకుని నాలుగైదు సీన్లు, కొన్ని పాటల్లో బిట్లు షూట్ చేసి, ట్రైలర్స్ కట్ చేసి ప్రసాద్ గారి వద్దకెళ్ళాను. అప్పటికి ఆయనకి నా మీద గురి కుదిరింది. ఇదంతా జరిగే సరికి జూన్ వచ్చేసింది. జూన్ 12 న మాకు పాప శ్రీహిత పుట్టింది. జూన్ 14 న 'భీమిలి కబడ్డి జట్టు'కి సైన్ చేసి ఎడ్వాన్స్ అందుకున్నాను. తొమ్మిది నెలల క్రిందట మా కూటుంబంలోకి మూడో మనిషి రాబోయే లోగా సొంత సినిమాకి సైన్ చెయ్యాలని అనుకున్నలక్ష్యం రెండు రోజులు ఆలశ్యంగా నెరవేరింది. !

ఇదండీ నా మొదటి సినిమా మొదలైన కథా విధానం..!

మొదటి రోజు షూటింగ్ హైదరాబాదులోకి దగ్గరలోని పోచంపల్లిలో మొదలుపెట్టాం. లోకేషన్స్, కాస్ట్యూమ్స్ ..మొదలైన అన్ని విషయాల్లోనూ సహజత్వానికి పెద్ద పీటవేశాం. ఈ విషయంలో మా హీరో నాని గురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోవాలి. సాధారణంగా నాచురాలిటీ కోసం నేనెప్పుడు రాజీ పడేవాడిని కాదు. ఒక్కోసారి షెడ్యూలు అవ్వాలన్న తొందరలో నేను ఒప్పుకున్నా తను మాత్రం అనుకున్న ఎఫెక్టు వచ్చేంతవరకూ చేసేవాడు. సినిమా చివరలో తనమీద మట్టి వేసే దృశ్యం ఒకటి ఉంటుంది. సహజత్వంకోసమని దాన్ని అరడజను సార్లు పైగా తీశాము. నానినే అనే వాడు 'పదేళ్ళ తర్వాత మన సినిమా చూసుకున్నా మనం గర్వంగా ఫీలవ్వాలి' అని. అలానే ఒకసారి తను వేసుకున్న చొక్కా కొంచెం కొత్తగా కనిపిస్తోంది. తన పాత్రకి పాతచొక్కానే కావాలి. షూటింగ్‌కి వచ్చిన వాళ్ళలో ఒకతని చొక్కాబాగా నలిగిపోయి, పాతగా ఉంది. అది చూసిన నాని, అతనికి తన చొక్కా ఇచ్చేసి, అతని పాతచొక్కా తను వేసుకున్నాడు!! నాని లాంటి హీరో దొరకడం కూడా మా సినిమా విజయానికి ముఖ్యకారణం అనిచెప్పుకోవాలి.

సినిమా విడుదలైన రోజు యూనిట్ అందరం కలిసి హైదరాబాదులోని సంధ్యా థియేటర్‌లో చూశాము. చాలా నెర్వస్‌గా అనిపించిన సమయమది. మొదటి రెండు రోజులు డివైడెడ్ టాక్ వచ్చినా, సోమవారం నుంచి హౌస్‌ఫుల్ కలెక్షన్స్‌తో నడిచి చాలా సెంటర్లలో సక్సెస్ టాక్ తెచ్చుకుంది. మేము విజయ యాత్రకి వెళ్ళినప్పుడు అందరూ ఎంతో అభిమానంతో రిసీవ్ చేసుకున్నారు.

నా శ్రీమతి, మా పాప

ఇంకా నా మొదటి సినిమాతో ముడిపడిన కొన్ని జ్ఞాపకాలని చెప్పుకోవాలంటే..ఈ సినిమా విడుదలయ్యే వరకూ మా పాప శ్రీహితని సరిగా చూసుకునే అవకాశమే దొరకలేదు. ఇప్పుడు చూస్తుంటే ఇల్లంతా పరుగెత్తుతోంది. ఇదో మధురమైన అనుభూతి. అలానే 1989లో నాన్నగారు తెలుగులో తన చివరి సినిమా తీశారు. మళ్ళీ 21 సంవత్సరాల తర్వాత మా కుటుంబం నుంచీ తెలుగు సినిమా వచ్చింది. ఇంకో యాదృచ్ఛికం ఏమిటంటే - మా తాత ప్రకాశరావు గారు దర్శకత్వం వహించిన మొదటి సినిమా 'పల్లెటూరు'. నాన్నగారి మొదటి సినిమా 'కుడి ఎడమైతే' కూడా పల్లెటూరు నేపథ్యం ఉన్న సినిమానే. నా మొదటి సినిమా కూడా విలేజ్ బ్యాక్ డ్రాప్ లో కుదరడం.. జస్ట్ కోయిన్సిడెన్స్ కావొచ్చు కానీ..ఎప్పటికైనా తాతగారు తీసినంత మంచి సినిమాలు తీస్తానన్న నమ్మకానికి ఇది పునాది ఏమో అనిపించింది.

నా మీద నమ్మకంతో మొదటి సినిమాకి అవకాశమిచ్చిన నిర్మాతలకీ, మంచి ప్రోడక్టు రావడానికి సహకరించిన యూనిట్ సభ్యులందరకీ, ముఖ్యంగా ఆదరించిన మీకూ మనస్ఫూర్తిగా కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తున్నాను.

నా మనసులోని మాటలని మీతో పంచుకోడానికి ఇలా అవకాశం కలిగించిన 'కౌముది'కి అభినందనలు.

త్వరలో మరో మంచి సినిమాతో మీ ముందుకి వస్తాను.

ఇంటర్వ్యూ: కిరణ్‌ప్రభ